

بی سوولیتی کرزی در قبال - حملات مرکبار اتحاری و انتحاری

استاد صباح

ز عرض اروپا تا سرحد چین

زویتنام و کیوبا تا فلسطین

نخواهی دید در تاریخ خونین

چوملک مازمین از خون رنگین .

در این او اخر حملات دست جمعی طالبان مسلح در کابل افزایش یافته است، بعد از حمله دست جمعی بر

هوتل انترکانتنینتال، مرکز فرهنگی بریتانیا (برتش کونسل) تعمیر مارکیت تجارتي در چهار راهی

عبدالحق ، و دو ماه قبل در سرک دارالامان نزد تعمیر شورای ملی و شیرپور، حمله دست جمعی بشمار

میرسد.

تحولات سیاسی در افغانستان، نزدیک شدن به زمان خروج نیروهای بین المللی و نزدیک شدن زمان برگزاری انتخابات ریاست جمهوری، برای طرفین جنگ در افغانستان پیام های جدی ای را دارد. طالبان نیز با درک وضعیت حساس پیش رو، سعی می ورزند که قدرت خود را به نمایش بگذارند و ثابت بسازند که آنان بعد از دوهزار و چهارده تهدید جدی برای دولت افغانستان به حساب می آیند. طالبان در روزهای گذشته به فاصله کمی حملات انتحاری مختلفی را در نقاط متفاوت کشور راه اندازی نموده اند که تلفات جانی و مالی زیادی را در پی داشته است بطوریکه در نتیجه حمله ناگهانی نیروهای مخالف دولت بالای یک پاسگاه امنیتی در ولایت فراه، ۵ سرباز پولیس ملی کشته و زخمی شدند.

همچنین سخنگوی والی ولایت هلمند به رسانه ها گفته است که بر اثر حمله طالبان بالای یک پایگاه نظامی در ولایت هلمند، ۴ پولیس و ۲۳ شورشی طالب کشته شده اند. همچنین در نتیجه انفجاری در ولایت هرات، ۷ سرباز محافظت عامه

این ولایت نیز کشته شدند و در آخرین رویداد انتحاری در یک انفجار مرگبار در بغلان نیز رییس شورای ولایتی و چهارده تن دیگر جان باختند.

طالبان توانستند با یک درگیری شش ساعته در کابل، اوضاع امنیتی پایتخت کشور را آشفته سازند که در نهایت با کشته شدن یک پولیس و پنج حمله کننده انتحاری و البته زخمی شدن بیش از ده نفر، به پایان رسید. این مهاجمان انتحاری دفتر سازمان بین المللی مهاجرت سازمان ملل (IOM) را که نزدیک وزارت داخله و شفاخانه مربوط به امنیت ملی می باشد، هدف قرار دادند. طی این درگیری که تا ساعت یازده شب به طول انجامید، هفت بار صدای انفجار کابل را تکان داد. اما هدف اصلی این حملات چیست؟ خود طالبان مدعی اند هدف آن حمله به مهمانخانه ای بوده که ماموران سازمان جاسوسی آمریکا (سیا) در آن مستقر بودند. بهانه ای که آنقدر کودکانه می باشد که بیشتر برای طالبان رسوا کننده است تا یک دلیل قانع کننده! اکنون بر هیچ کس پوشیده نیست که اگر حمله ای از سوی طالبان در هر نقطه ای از کشور را رخ دهد، با حمایت غرب و البته با هدفی خاص صورت می گیرد. یعنی هر حمله برای مقصد و منظوری خاص صورت می گیرد تا زمینه سازی اتفاقات آینده باشد. آگاهان مسایل سیاسی معتقدند: طالبان افغانستانی می دانند برافراشتن بیرق قدرتشان در کشور تا حدودی محال است، لذا امید سهیم شدن در قدرت را در سر می پروراندند. به همین سبب در اوضاع و احوال کنونی می کوشند با توسل به عملیات انتحاری، انفجار و بمب گذاری و تاکتیک های دیگر، از فراموشی خود در اذهان ملی و بین المللی جلوگیری کنند؛ و از سوی دیگر به مسوولان شورای صلح بفهمانند که اگر برای آنها جایی در دولت در نظر گرفته نشود، این حملات ادامه خواهد یافت.

اما طالبان پاکستانی که تحت حمایت آل سعود و آمریکا می باشند، هدفی جز ایجاد بهانه برای ماندن خارجی ها در افغانستان ندارند. آنها تلاش می کنند با زخمی کردن چند خارجی و تخریب چند مکان مربوط به خارجی ها، خود را مخالف غرب نشان دهند در حالی که این عملیاتها چیزی نیست جز آب به آسیاب دشمن ریختن. اگر پرسیده شود راه حل عملی بحران نا امنی در افغانستان چیست؟ باید گفت: به طور منطقی دو راه بیشتر وجود ندارد، یا رضایت دایمی طالبان یا حذف واقعی طالبان. اما رضایت دایمی با بخشی از طالبان که مربوط به افغانستان هستند و مخالف سیاستهای دولت فعلی می باشند، شدنی است. ولی صلح با طالبان پاکستانی و عربستانی که هیچ چیز و هیچ کس به جز خود و مرام خود را قبول ندارد، هرگز میسر نیست و چاره ای نیست جز حذف دایمی آنها. کاری که دولت کرزی به علت وابستگی قومی به آنها، توان انجام آن را ندارد. در واقع حکومت کرزی طی این سالها، به جای یک مدیریت صحیح، همیشه از فرهنگ باج دهی و رشوت استفاده کرده و به جای اینکه صلح و آشتی را تبدیل به یک اندیشه و انگیزه نماید، تلاش نموده تا با امتیاز دهی طالبان را به آغوش وطن بازگرداند. طرحی که هیچ موفقیتی در پی نداشته است.

هرچند باید اعتراف کرد که مشکل افغانستان تنها گروه طالبان نیست بلکه مشکل اندیشه طالبانیست. غربیها با کمک عربهای افراطی بیش از دو دهه تلاش کردند تا توانسته اند اندیشه طالبانی را در نهاد این قوم نهادینه و جاودانه سازند و گرنه، خودشان را اینگونه زنده زنده انتحار نمی کردند. مدارس پاکستانی تحت الحمایه آل سعود، در یک روند تدریجی توانسته اند سربازانی را تربیت کنند که از شوق بهشت خیالی، خود را منفجر می کنند. یک ارتش با چنین تفکر کاذبی. حال اگر غرب چند فرمانده و رهبر برای آنها تعیین کند تا آنها را هدایت کند، ارتشی دارد که اینگونه خدمتگذار هستند. و این چنین است که اوضاع افغانستان روی آرامش را به خود نمی بیند. هرچند که ضعف نیروهای داخلی که برگرفته از

ناتوانی مدیریت وزیران محترم داخله و دفاع می باشد، جای بحث و گفتگو دارد که چرا با تمرکز این همه نیرو در کابل، هنوز توان تامین امنیت پایتخت کشور را ندارند؟

با وجود این که علمای دنیا عمل انتحار را حرام دانسته و انجام دهنده ی آن را دوزخی قلمداد نموده اند پس چرا این عمل بنام اسلام انجام می گیرد. انگیزه ی اینگونه عملکردها را بجز از سیاسی بودن آن چه می توان تعبیر کرد. در چند سال گذشته بعضی کشور ها بویژه افغانستان بدترین رقم افزایش اینگونه حملات را داشته که نتیجه آن بزرگترین فجایع و المناک ترین درد ها را برای ساکنان کشور پدید آورده است. ایجاد ترس و رعب، فرار مغز ها و سرمایه ها از کشور به کشور های منطقه، کاهش دلگرمی برای آینده ی درخشان کشور و کم شدن اعتماد مردم نسبت به ارگان های امنیتی و پولیس ملی را می توان از اساسی ترین اهداف این حملات وحشیانه برشمرد.

شواهد و قراین نشان می دهد که هفته ها و ماه های بعدی اوضاع رو به وخامت گذاشته و دال بر افزایش اینگونه حملات بالای مردم ملکی برای انتقام گرفتن از منتقدین سیاست های (غربی و عربی) و پاکستان در افغانستان می باشد.

جنوری ۲۰۱۳: حمله به یک ساختمان امنیت ملی- ۱ کشته ۱۷ زخمی

۲۲ جون ۲۰۱۲: حمله طالبان به هتل اسپوژ می - ۲۰ کشته

۱۵ اپریل ۲۰۱۲: حمله تهاجمی به چند نقطه مهم کابل

۲۹ اکتبر ۲۰۱۱: حمله به اتوبوس نیروهای خارجی - ۱۷ کشته

۱۳ سپتامبر ۲۰۱۱: حمله به سفارت آمریکا و مقر ناتو

۱۹ اگست ۲۰۱۱: حمله به مقر شورای فرهنگی بریتانیا - ۱۲ کشته

۲۸ جون ۲۰۱۱: حمله به هتل اینترکاننننتال- ۲۲ کشته

می ۲۰۱۳: حمله به ریاست امنیت ملی افغانستان

می ۲۰۱۳: حمله به ریاست ترافیک

فیبروری ۲۰۱۳: حمله به بس حامل کارکنان وزارت دفاع

مارچ ۲۰۱۳: حمله انتحاری در مقابل وزارت دفاع افغانستان

۱۶ می ۲۰۱۳: حمله انتحاری در منطقه شاهشهید کابل.

بیست و چهارمی: حمله تروریستی در نزدیکی وزارت داخله باعث کشته شدن ۳ تن و زخمی شدن ۱۷ تن دیگر گردید.

حمله انتحاری در مقابل اداره «دهم» امنیت ملی در منطقه «پل محمودخان» در شرق کابل بیش از 50

کشته و 200 زخمی برجای گذاشت.

(باقی حملات تروریستی رابه بررسی خواهیم گرفت .)

مهم ترین رویدادهای جنگ ده ساله

۷- اکتبر ۲۰۰۱ - جرج بوش رییس جمهوری آمریکا دستور حملات هوایی علیه افغانستان را که طالبان برآن حکومت می کرد در پاسخ به پناه دادن اوسامه بن لادن رهبر القاعده، مغز متفکر حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در نیویارک، واشنگتن و پنسیلوانیا، صادر می کند.

- ۱۳ نوامبر ۲۰۰۱ - اتحادیه ضد طالبان در شمال افغانستان کابل را از تصرف نیروهای طالبان خارج می کند.
- ۵ دسامبر ۲۰۰۱ - گروهی از جنگ سالاران و غرب پرستان در بن قرار دادی برای تشکیل دولت موقت و انتصاب کرزی در اسامور را پذیرفتند .
- ۲۰۰۲ - جون درلویه جرگه سران جنگ سالارو قبایل کرزی را بعنوان رییس دولت موقت برمیگزینند.
- ۱۹ اکتبر ۲۰۰۴ - در ظاهر انتخابات ریاست جمهوری و کرزی به صفت رییس جمهور ابقا گردید.
- ۵ اکتبر ۲۰۰۶ - نیروی بین المللی کمک امنیتی ناتو - آیساف - مسئولیت امنیت در سراسر افغانستان را بر عهده می گیرد.
- ۱۲ جون ۲۰۰۸ - اعانه دهندگان بین المللی در کنفرانس پاریس ۲۰ میلیارد دالر کمک برای افغانستان تعهد می کنند اما می گویند کابل باید کار بیشتری برای مبارزه با فساد انجام دهد.
- ۱۷ فبروری ۲۰۰۹ - باراک اوباما رییس جمهوری آمریکا دستور می دهد ۱۷ هزار سرباز بیشتر برای جنگ رو به گسترش با طالبان به افغانستان اعزام شوند.
- ۲۷ مارچ ۲۰۰۹ - اوباما برنامه ای را برای اعزام ۴ هزار سرباز آمریکایی دیگر جهت آموزش نیروهای امنیتی افغانستان اعلام می کند.
- ۲۰ اگست ۲۰۰۹ - افغانستان انتخابات ریاست جمهوری برگزار می کند، مقامات دولت می گویند کرزی با بیش از ۵۰ درصد رای ها برنده شده است.
- اکتبر ۲۰۰۹ - تحقیق به سرپرستی سازمان ملل متحد در باره اتهام تقلب در رای گیری نتیجه گیری می کند که کرزی کمتر از ۵۰ درصد کسب کرد، به این معنا که او باید در انتخابات دور دوم برود.
- نوامبر ۲۰۰۹ - دبل عبدالله از رقابت خارج می شود و می گوید دولت به درخواست های او عمل نکرده است. کرزی دوباره انتخاب می شود.
- اول دسامبر ۲۰۰۹ - اوباما دستور می دهد ۳۰ هزار سرباز دیگر برای جنگ با طالبان به افغانستان اعزام شوند، و حضور نظامی آمریکا به تقریباً ۱۰۰ هزار سرباز افزایش پیدا می کند.
- ۲۰ نوامبر ۲۰۱۰ - اوباما پایان سال ۲۰۱۴ را زمان پایان عملیات رزمی آمریکا در افغانستان اعلام می کند و حضور سربازان آمریکایی پیش از آن را بشدت کاهش می دهد.
- ۲ مه ۲۰۱۱ - نیروهای ویژه آمریکا اوسامه بن لادن را در حمله ای پنهانی به خانه ای در ایبیت آباد در پاکستان می کشند.

[بقیه کزیده های مقالات استاد صباح کلک نماید](#)